

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 12348-15/2018-ERU

V Jihlavě dne 19. května 2020

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti COMFORT ENERGY s.r.o., se sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 283 93 538 (dále též „účastník řízení“), proti výrokům I., II. a III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12348-10/2018-ERU ze dne 16. srpna 2019 (sp. zn. OSR-12348/2018-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, **výrokem I.** uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 11 písm. e) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že jako držitel licence na obchod s plynem č. 241533176, na kterého se vztahují povinnosti zajistit bezpečnostní standard požadované dodávky plynu při dodávce zákazníkům podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, tj. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ze dne 25. října 2017 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010 (dále jen „Nařízení“), a vyhlášky č. 344/2012 Sb., o stavu nouze v plynárenství a o způsobu zajištění bezpečnostního standardu dodávky plynu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 344/2012 Sb.“), v rozporu s § 73a odst. 2 energetického zákona nesplnil povinnost předložit Energetickému regulačnímu úřadu údaje za měsíc únor 2018 o zajištění rozsahu bezpečnostního standardu a o způsobu jeho zajištění do patnáctého dne následujícího měsíce, když výkaz podle § 11 odst. 4 vyhlášky č. 344/2012 Sb. za měsíc únor 2018 byl Energetickému regulačnímu úřadu předložen až dne 26. března 2018, **výrokem II.** uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 15 000 Kč a dále **výrokem III.** povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč a **výrokem IV.** řízení v části týkající se porušení uvedené povinnosti za měsíc březen 2018 zastavil, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu věcně příslušný na základě § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti COMFORT ENERGY s.r.o., se sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 283 93 538, proti výrokům I., II. a III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12348-10/2018-ERU ze dne 16. srpna 2019

(sp. zn. OSR-12348/2018-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se v této části potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Správní řízení v prvním stupni

Energetický regulační úřad zahájil dne 19. prosince 2018 na základě výsledků jím provedeného šetření s účastníkem řízení správní řízení ve věci podezření ze spáchání dvou přestupků ve vícečinném souběhu stejnorodém podle § 91 odst. 11 písm. e) energetického zákona.

Dne 19. prosince 2018 byly do správního spisu záznamem č. j. 12348-2/2018-ERU vloženy podklady, a to výkaz za měsíc únor 2018 ze dne 15. března 2018 s e-mailovou doručenkou ze dne 26. března, výkaz za měsíc březen 2018 ze dne 16. dubna 2018 s e-mailovou doručenkou ze dne 16. dubna a doklad o zajištění bezpečnostního standardu dodávek plynu jiným účastníkem trhu s plynem podle § 11 odst. 4 písm. f) vyhlášky č. 344/2012 Sb. pro období říjen 2017 – březen 2018, vyplněné pro účastníka řízení společností [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] (dále jen „společnost [REDAKCE]“). Z výše uvedených dokumentů je zřejmé, že účastník řízení je subjektem povinností dle § 73a odst. 1 a 2 energetického zákona a že bezpečnostní standard pro něj smluvně zajistila společnost [REDAKCE].

Dne 21. ledna 2019 obdržel správní orgán vyjádření účastníka řízení, ve kterém namítá, že se nemohl dopustit tvrzeného přestupku, neboť Nařízení v žádném ze svých ustanovení termín bezpečnostní standard nepoužívá. K čl. 6 Nařízení, který upravuje tzv. standard pro dodávky plynu, uvedl, že adresátem tohoto článku je členský stát, nikoliv účastník řízení. Ze stejného důvodu namítl naprostou neurčitost povinnosti stanovené v § 73a odst. 1 energetického zákona, neboť Nařízení takovou povinnost neupravuje. Podle účastníka řízení je bezpečnostní standard na území České republiky vymezen vyhláškou č. 344/2012 Sb., proto se účastník řízení mohl dopustit tvrzeného porušení pouze dle uvedené vyhlášky. Energetický zákon však neukládá povinnost zajišťovat bezpečnostní standard podle uvedené vyhlášky, ale podle přímo použitelného předpisu Evropské unie.

Dle názoru účastníka řízení se dále povinnost zajistit část bezpečnostního standardu uskladněním plynu v zásobnících plynu na území Evropské unie nevztahuje na jakékoliv obchodníky s plynem, ale na tzv. importéry plynu do České republiky. Zároveň upozornil, že pokud by obchodník s plynem nevytěžil k 31. březnu skladovacího roku všechny plyn ze zásobníku plynu, dopustil by se porušení smluv sjednaných s provozovateli zásobníků plynu a právní úpravy skladování plynu podle vyhlášky č. 349/2015 Sb., o pravidlech trhu s plynem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 349/2015 Sb.“). Obchodník s plynem je naopak povinen uskladněný plyn vytěžit tak, aby na konci skladovacího období nebyl v zásobníku plynu uskladněn žádný plyn.

V podání ze dne 21. února 2019 účastník řízení setrval na svých předchozích námitkách a navrhl zastavení správního řízení.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 12348-10/2018-ERU ze dne 16. srpna 2019 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 11 písm. e) energetického zákona, kterého se dopustil jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí (výrok I.), za což mu byla uložena pokuta ve výši 15 000 Kč. Výrokem IV. správní orgán správní řízení s účastníkem řízení v části týkající se podezření ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 11 písm. e) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nesplnil povinnost předložit údaje o zajištění rozsahu bezpečnostního standardu a o způsobu jeho zajištění Energetickému regulačnímu úřadu za měsíc březen 2018, zastavil.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán předně uvedl, že obecná povinnost zajistit bezpečnostní standard plyne z § 73a energetického zákona, doplněného vyhláškou č. 344/2012 Sb. Odkazuje-li § 73a energetického zákona na přímo použitelný předpis Evropské unie, je jím právě Nařízení, které vstoupilo v platnost dne 1. listopadu 2017 a které nahradilo Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010, o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES, na které platné znění energetického zákona odkazuje. Neaktuální odkaz však na právní kvalifikaci skutku nic nemění. S ohledem na skutečnost, že vyjádření účastníka řízení směřovala do samotné povinnosti zajištění bezpečnostního standardu dodávek plynu, nikoliv k tomu, že by účastník řízení rozporoval opožděné předložení výkazů správnímu orgánu, uvedl prvostupňový orgán, že předmětem řízení je pozdní doložení výkazů, které bylo prokázáno doručenkami založenými ve spise. Účastník řízení měl povinnost předložit správnímu orgánu a operátorovi trhu výkazy za daný měsíc vždy do patnáctého dne následujícího měsíce, přičemž tak neučinil, když výkaz za měsíc únor 2018 předložil správnímu orgánu až dne 26. března 2018 (o 11 dnů později), výkaz za měsíc březen 2018 dne 16. dubna 2018 (o 1 den později).

Prvostupňový orgán konstatoval naplnění formálních znaků dvou přestupků podle § 91 odst. 11 písm. e) energetického zákona spáchaných ve vícečinném souběhu stejnorodém. Z hlediska materiální stránky správní orgán dovodil zájem společnosti na řádném zajištění bezpečnostního standardu dodávek plynu tzv. chráněným zákazníkům, neboť nesplněním uvedených povinností může dojít k ohrožení dodávky plynu chráněným zákazníkům, jakož i znemožnění zpětné kontroly ze strany správního orgánu, zda obchodník s plynem měl řádně a v dostatečném rozsahu zajištěno potřebné množství plynu v předmětném měsíci. Doložení výkazu za měsíc březen 2018 o 1 den později však nelze považovat za natolik zásadní porušení, aby bylo způsobilé naplnit materiální stránku přestupku. Z tohoto důvodu správní orgán uvedené řízení ve vztahu k této části předmětu řízení, týkající se pozdního doložení výkazu za měsíc březen 2018, zastavil. Při ukládání pokuty Energetický regulační úřad uvedl, že doložení výkazu za měsíc únor 2018 o 11 dní později nelze považovat za zanedbatelné jednání, neboť už povinnost doložit výkaz za předcházející měsíc do patnáctého dne následujícího měsíce zohledňuje časový prostor pro řádné a včasné vyplnění výkazu.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti výrokům I., II. a III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12348-10/2018-ERU ze dne 16. srpna 2019, které mu bylo doručeno dne 19. srpna 2019, podal

účastník řízení dne 3. září 2019 rozklad (pozn. podání bylo označeno jako Doplnění rozkladu, ale nenavazovalo na jakékoliv předchozí podání). Účastník řízení v podaném rozkladu setrval na svých předchozích námitkách a uvedl, že napadené rozhodnutí je zatíženo vadami takového charakteru, že odůvodňují jeho zrušení.

Účastník řízení zejména namítal, že povinnost předkládat údaje o rozsahu bezpečnostního standardu a o způsobu jeho zajištění se vztahuje pouze na subjekty, na které se vztahuje povinnost zajistit bezpečnostní standard dodávky plynu podle § 73a odst. 1 energetického zákona. Účastník řízení však tvrzenou povinnost neměl, neboť Nařízení v žádném ze svých ustanovení termín bezpečnostní standard nepoužívá. Opětovně namítnul, že pokud jde o čl. 6 Nařízení, adresátem uvedené povinnosti je členský stát, nikoliv účastník řízení. Ustanovení § 73a odst. 1 energetického zákona označil za nepřesné a zmatečné, proto nelze porušit nebo nesplnit jím ukládanou povinnost. Rozsah bezpečnostního standardu ve skutečnosti upravuje vyhláška č. 344/2012 Sb., energetický zákon však ukládá povinnost zajišťovat bezpečnostní standard podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, nikoliv podle vyhlášky. Účastník řízení dále uvedl, že se správním orgánem řádně spolupracoval a doložil veškeré podklady, průběh správního řízení nekomplikoval. Navíc se porušení energetického zákona dopustil poprvé.

Následně účastník řízení opětovně upozornil na právní úpravu uskladňování plynu stanovenou vyhláškou č. 349/2015 Sb., která dle jeho názoru rovněž svědčí závěru, že povinnost zajistit bezpečnostní standard zajišťovaná uskladněním plynu v zásobnících se vztahuje pouze na plyn dovážený ze zahraničí do České republiky a uskladňovaný v zahraničí před jeho importem do České republiky. Opakovaně upozornil, že dle vyhlášky č. 349/2015 Sb. není legálním způsobem možné zajišťovat v období od 1. října do 31. března bezpečnostní standard uskladněním plynu v zásobnících v České republice, neboť nelze k 31. březnu daného roku legálně držet 30 % potenciální spotřeby zákazníků; obchodník s plynem je naopak povinen vytežit uskladněný plyn tak, aby na konci skladovacího období nebyl v zásobníku uložen žádný plyn.

Další námitka účastníka řízení směřuje k definici pojmu chráněného zákazníka, která je ve vyhlášce stanovena oproti Nařízení šířeji, kdy podle názoru účastníka řízení členský stát vymezil pojem chráněného zákazníka odlišně a jedná se tak pouze o národní úpravu neregulovanou Nařízením. Nadto Nařízení zavazuje pouze členský stát, nikoliv účastníka řízení. V návaznosti na to účastník řízení rozebírá důsledky odlišného výkladu. Závěrem účastník řízení zdůraznil, že pakliže neměl povinnost zajistit bezpečnostní standard dodávky plynu podle přímo použitelného předpisu, nemohl mít ani povinnost předkládat údaje o rozsahu bezpečnostního standardu a o způsobu jeho zajištění. Jestliže účastník řízení takový výkaz v minulosti předkládal, činil tak dobrovolně z důvodu opatrnosti. Zdůraznil, že případná nepřesnost implementačních nebo adaptačních ustanovení zákona nebo jiný původní účel zákonodárce než ten, který je následně vyjádřen v legálním znění zákonného ustanovení, nemůže jít k tíži účastníka řízení, neboť analogie legis v neprospěch účastníka řízení je ve správním trestání vyloučena.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3

správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Rada po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí konstatuje, že toto rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu a neshledává žádný důvod pro jeho zrušení. Pokud jde o výrok o vině, Rada shledala, že v napadeném rozhodnutí jsou uvedeny důvody tohoto výroku, podklady pro jeho vydání, jakož i úvahy, kterými se Energetický regulační úřad řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn a závěr o naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku má oporu ve shromážděném spisovém materiálu.

Rada předesílá, že účastník řízení v zásadě nepopírá, že svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přestupku podle § 91 odst. 11 písm. e) energetického zákona, podle něhož se držitel licence na obchod s plynem dopustí přestupku tím, že (...) nepředá operátorovi trhu a Energetickému regulačnímu úřadu údaje o rozsahu a způsobu zajištění bezpečnostního standardu podle § 73a odst. 2 energetického zákona. Podle § 73a odst. 2 energetického zákona platí, že obchodník s plynem nebo výrobce plynu, na kterého se vztahuje povinnost zajistit bezpečnostní standard dodávky plynu podle odstavce 1, prokazuje bezpečnostní standard na daný měsíc vždy od prvního dne tohoto měsíce a předkládá údaje o rozsahu bezpečnostního standardu a o způsobu jeho zajištění vždy do patnáctého dne následujícího měsíce operátorovi trhu a Energetickému regulačnímu úřadu. Argumentace účastníka řízení však k opožděnému předložení požadovaných údajů nikterak nesměřuje, naopak cílí na samotnou povinnost zajištění bezpečnostního standardu dodávek plynu.

Předmětem sankcionovaného jednání účastníka řízení je nepředložení údajů o rozsahu bezpečnostního standardu a o způsobu jeho zajištění za měsíc únor 2018 do patnáctého dne následujícího měsíce, tedy do 15. března 2018, Energetickému regulačnímu úřadu. S ohledem na konstrukci skutkové podstaty uvedené v § 91 odst. 11 písm. e) energetického zákona (část věty za „nebo“) není vytýkaným přestupkem neprokázání bezpečnostního standardu, ale nepředložení údajů o rozsahu a způsobu jeho zajištění správnímu orgánu. Správní orgán se v proběhnuvším řízení samotným obsahem předkládaných údajů (resp. tím, zda účastník řízení splnil rozsah a způsob zajištění bezpečnostního standardu dodávek plynu) nijak nezabývá, nehodnotí, zda jsou údaje předkládané účastníkem řízení správné. Zákonodárce uvedenou skutkovou podstatou sankcionuje toliko nepředložení požadovaných údajů, popř. jejich nedoložení v zákonem stanovené lhůtě, coby nesplnění administrativní povinnosti spočívající v prokazování plnění bezpečnostního standardu dodávky plynu příslušnému státnímu orgánu.

Rada připomíná, že aby bylo protiprávní jednání možné označit za přestupek, je nutné, aby naplnilo veškeré znaky skutkové podstaty přestupku (tj. znaky subjektu, subjektivní stránky, objektu a objektivní stránky), včetně jeho materiální stránky. V projednávaném případě nevznikají pochybnosti o naplnění formálních znaků skutkové podstaty uvedeného přestupku, neboť uvedená skutková podstata je v zákoně stanovena dostatečně určitě a srozumitelně. Subjektem projednávaného přestupku je držitel licence na obchod s plynem, kterým účastník řízení beze sporu je. Odpovědnost právnické osoby je obecně koncipována

jako objektivní, tedy za výsledek, správní orgán zavinění nezkontroluje. Objektem vytýkaného přestupku je zájem společnosti na zpětné kontrole ze strany správního orgánu vůči držiteli licence na obchod s plynem, jakož i zájem společnosti na plnění povinností, které má správní orgán vůči Komisi Evropské unie, neboť na základě poskytnutých výkazů Energetický regulační úřad předává Komisi zprávy o plnění bezpečnosti dodávek, jak to vyžaduje čl. 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/73/ES, o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES. Objektivní stránku projednávaného přestupku naplní držitel licence na obchod s plynem, který nepředá operátorovi trhu a Energetickému regulačnímu úřadu údaje o rozsahu a způsobu zajištění bezpečnostního standardu podle § 73a odst. 2 energetického zákona, tj. do 15 dnů následujícího měsíce za předchozí měsíc, kterého se vykazované údaje týkají. V projednávaném případě je zcela zřejmé, že účastník řízení své povinnosti včas nedostál.

Pokud jde o materiální stránku vytýkaného přestupku, Rada uzavírá, že prvostupňový orgán se jejím hodnocením zabýval dostatečně, když dovedl veřejný zájem na řádném zajištění bezpečnostního standardu dodávek plynu tzv. chráněným zákazníkům, jakož i riziko znemožnění následné kontroly ze strany správního (a do jisté míry ale i preventivní prostřednictvím průběžného monitoringu plnění bezpečnostního standardu). Pozdním doložením výkazu účastník řízení značně ztěžuje úlohu správního orgánu sledovat a vyhodnocovat plnění bezpečnostního standardu dodávek plynu v České republice. Rada připomíná, že při hodnocení materiální stránky vytýkaného přestupku je nutné vycházet z toho, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný. Materiální znak hraje klíčovou roli především v hraničních případech, jako je např. rozlišení přestupků a trestných činů, nebo situace, kdy by jeho neposouzení mohlo vést k přepjatému formalismu, k stíhání bagatelních porušení právních povinností a nespravedlivému rozhodnutí. Tak tomu bylo právě v případě předložení výkazu za měsíc březen 2018 ze strany účastníka řízení správnímu orgánu o 1 den později, kdy zejména z důvodu nenaplnění materiální stránky daného přestupku správní orgán vedené správní řízení v této části zastavil. Sankcionované jednání však takovým hraničním, případně bagatelním případem není.

Pokud jde o výši uložené pokuty, Rada souhlasí s názorem prvostupňového orgánu, že doložení výkazu za měsíc únor 2018 o 11 dní později nelze považovat za zanedbatelné jednání, neboť už povinnost doložit výkaz za předcházející měsíc do patnáctého dne následujícího měsíce zohledňuje časový prostor pro řádné a včasné vyplnění výkazu. Účastníku řízení rovněž žádné objektivní okolnosti nebránily předložit správnímu orgánu uvedený výkaz dříve. Dle názoru Rady je pak zároveň nutné přihlídnout k tomu, v jakých periodách se jednotlivé výkazy poskytují; v případě měsíční periodicity lze jedenáct dní považovat za již významnou dobu prodlení, neboť předkládané výkazy správní orgán dále vyhodnocuje, nadto opožděně doložený výkaz již nemá požadovanou relevanci, když jej po krátké době nahrazuje výkaz nový. Na druhou stranu lze rovněž přisvědčit názoru účastníka řízení, že průběh správního řízení nekomplikoval a že se porušení energetického zákona dopustil poprvé. Samotná pokuta byla nicméně uložena v nízké výši, která má mít ve vztahu k účastníkovi řízení (který je zavedeným obchodníkem dodávajícím dlouhodobě více než 40 tisícům odběratelů) výchovný účinek, ale nepředstavuje zásadní újmu na jeho majetkové sféře.

K námitkám účastníka řízení směřujícím k samotné povinnosti zajistit bezpečnostní standard dodávek v České republice, uvádí Rada následující.

Lze přisvědčit názoru účastníka řízení, že Nařízení termín „bezpečnostní standard“ nepoužívá. Ani v jiných právních předpisech nenalezneme pregnantní definici toho, co se bezpečnostním standardem dodávky plynu rozumí. Absentující definice však nezbavuje účastníka řízení povinnosti dodržovat jednotlivá nařízení jemu jako držiteli licence na obchod s plynem zákonem stanovená, ať už je zákonodárce ve svém souhrnu nazve jakkoli, když tyto povinnosti jsou v právních předpisech stanoveny zcela jasně a srozumitelně. Vzhledem k obsahové náplni § 73a odst. 1 energetického zákona lze bezpečnostní standard obecně definovat jako určitý komplex povinností výrobce plynu nebo obchodníka s plynem, jehož smyslem je zajistit vymezeným kategoriím zranitelných zákazníků bezpečné a spolehlivé dodávky plynu pro případ omezení nebo přerušování dodávek plynu v případě nepředvídaných, ale pravděpodobných situací, které mohou způsobit zvýšenou spotřebu plynu. To vyplývá i z odstavce 31 návěti Nařízení, podle něhož „*Toto nařízení stanoví standardy pro bezpečnost dodávek*“. Argumentace účastníka řízení, že se na něj uvedená povinnost nevztahuje, je ryze účelová, neboť účastník řízení je držitelem licence na obchod s plynem, jenž dodává plyn zákazníkům, kteří do kategorie zranitelných zákazníků patří, popř. patřit mohou. Nadto pokud by měl účastník řízení za to, že se na něj uvedená povinnost nevztahuje, neměl by patrně se společností [REDAKCE] uzavřenou smlouvu na zajištění bezpečnostního standardu dodávek plynu a do inkriminované doby by pravděpodobně povinnost předkládat výkaz správnímu orgánu neplnil.

Skutečnost, že bezpečnostní standard dodávky plynu a způsob jeho zajištění upravuje vyhláška, nelze dle názoru Rady vykládat tak, že se na účastníka řízení nevztahuje povinnost bezpečnostní standard zajistit. Rada reflektuje argumentaci účastníka řízení ohledně sporného stanovení rozsahu bezpečnostního standardu, který má být plněn. Otázka rozsahu plnění bezpečnostního standardu však z hlediska skutkové podstaty konkrétního přestupku v tomto řízení není relevantní. Povinnost plnění bezpečnostního standardu vyplývá z § 73a odst. 1 energetického zákona a vyhlášky č. 344/2012 Sb., vydané na základě § 98a odst. 1 písm. e) energetického zákona, podle něhož Ministerstvo průmyslu a obchodu vyhláškou stanoví mj. bezpečnostní standard požadované dodávky plynu a obsahové náležitosti havarijních plánů a způsob zajištění bezpečnostních standardů plynu. Konkretizace plnění povinnosti prokazování bezpečnostního standardu dodávky je pak obsažena v § 11 odst. 4 uvedené vyhlášky. Ustanovení § 73a odst. 1 energetického zákona pak odkazuje na přímo použitelný právní předpis, přičemž v kontextu tohoto odkazu a vyhlášky je zřejmé, k plnění jaké povinnosti zákon směřuje. To, zda je nutno bezpečnostní standard plnit ve vztahu k chráněným zákazníkům, u nichž tento statut vyplývá z Nařízení, anebo ve vztahu k zákazníkům vyplývajícím z vyhlášky č. 344/2012 Sb., je irelevantní, neboť nic nemění na povinnosti vykazovat Energetickému regulačnímu úřadu způsob plnění bezpečnostního standardu. To vyplývá jednoznačně z § 73a odst. 2 energetického zákona, podle něhož obchodník s plynem nebo výrobce plynu, na kterého se vztahuje povinnost zajistit bezpečnostní standard dodávky plynu podle odstavce 1, prokazuje bezpečnostní standard na daný měsíc vždy od prvního dne tohoto měsíce a předkládá údaje o rozsahu bezpečnostního standardu a o způsobu jeho zajištění vždy do patnáctého dne následujícího měsíce operátorovi trhu a Energetickému regulačnímu úřadu. Povinnost předložit údaje o rozsahu a způsobu zajištění bezpečnostního standardu se vztahuje na obchodníka s plynem podle odstavce 1 věty

první i na účastníky trhu s plynem, prostřednictvím kterých je povinnost podle odstavce 1 zajišťována. Právní otázka, jaký přesný rozsah bezpečnostního standardu z právních předpisů vyplývá, nemá dopad do toho, že by snad účastník řízení povinnost podle odstavce 2 nemohl splnit.

Účastník řízení se dále domnívá, že povinností uloženým vyhláškou č. 344/2012 Sb. nelze dostát, neboť by byly v rozporu s vyhláškou č. 349/2015 Sb., podle které není možné legálně držet k 31. březnu v zásobnících plynu takové množství plynu, které by odpovídalo požadavkům na zajištění bezpečnostního standardu. Aniž by Rada přezkoumávala obsah vyhlášky č. 349/2015 Sb., stran uvedené námitky zdůrazňuje především to, že posuzování domnělého rozporu dvou podzákoných právních předpisů, z nichž jeden (vyhláška č. 349/2015 Sb.) není na uvedený případ aplikovatelný vůbec, druhý (vyhláška č. 344/2012 Sb.) jen v omezené míře, není pro výsledek předmětného řízení vůbec podstatný, neboť, jak již bylo uvedeno výše, sankcionovaným jednáním je toliko nedodržení vykazovací povinnosti přímo stanovené v § 73a odst. 2 energetického zákona, nikoliv její obsahové posouzení. Radě nadto není zřejmé, proč by k 31. březnu nebylo možno v zásobnících mít uskladněn žádný plyn. Účastník řízení odkazuje na § 59 vyhlášky č. 349/2015 Sb., který řeší otázku prodeje plynu po skončení rezervace skladovací kapacity, Radě nicméně není zřejmé, proč by rezervace kapacity musela zaniknout k 31. březnu, neboť jeden rok nepředstavuje minimální dobu rezervace skladovací kapacity (tu lze navíc rezervovat např. i na měsíčním základě).

Dle názoru účastníka řízení se povinnost dle § 73a odst. 1 věty první energetického zákona vztahuje pouze na tzv. importéry plynu do České republiky. S tímto restriktivním výkladem účastníka řízení však v zásadě nelze souhlasit. Nařízení, energetický zákon ani vyhláška v žádném svém ustanovení neoznačují za povinné osoby toliko importéry plynu do České republiky. Energetický zákon v § 73a odst. 1 naopak zcela jednoznačně hovoří o obchodníkovi s plynem obecně (nebo výrobcí plynu), nečiní rozdíl mezi obchodníkem s plynem, který plyn dováží do České republiky, a obchodníkem s plynem, který mezinárodní obchod s plynem neprovádí. Při výkladu právního předpisu je vždy třeba dbát jeho účelu a smyslu. Obchodník s plynem může část bezpečnostního standardu zajistit prostřednictvím uskladnění plynu jak v zásobnících plynu nacházejících se na území České republiky, tak v členském státě Evropské unie. Rovněž vyhláška hovoří o plynu uloženém v zásobnících plynu na území České republiky, nikoliv výlučně o zásobnících plynu v jiném členském státě Evropské unie. Je tak nepochybné, že restriktivní výklad účastníka řízení je zcela účelový. Navíc bezpečnostní standard směřuje k zajištění plynu tzv. chráněným zákazníkům, především domácnostem, přičemž typickými dodavateli plynu těmto zákazníkům jsou subjekty působící na maloobchodním trhu, nikoliv ty obchodující s plynem v rámci jeho mezinárodní přepravy.

Namítá-li pak závěrem účastník řízení širší definici pojmu chráněného zákazníka stanovenou ve vyhlášce oproti Nařízení, Rada uvádí, že definici chráněných zákazníků obsahuje čl. 2 odst. 5 Nařízení, podle kterého je chráněným zákazníkem zákazník v domácnosti, který je připojen k plynárenské distribuční soustavě, a pokud tak dotčený členský stát rozhodne, může jím být i jeden nebo více z dalších subjektů stanovených pod písm. a) až c) uvedeného ustanovení. Česká republika plně využila možnost rozšíření skupiny chráněných zákazníků definované v Nařízení a kategorie chráněných zákazníků upravuje v § 2 odst. 5 vyhlášky. Účastník řízení tak lze dát za pravdu v tom, že Nařízení

vymezuje chráněné zákazníky úzeji než vyhláška, zároveň však poskytuje státům prostor rozhodnout, zda základní definici chráněných zákazníků rozšíří o vyjmenované subjekty. Z § 73a odst. 1 energetického zákona se podává, že obchodník s plynem je povinen zajistit bezpečnostní standard požadované dodávky plynu podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie, tedy Nařízení, a to minimálně v rozsahu v něm uvedených chráněných zákazníků. Argument o rozdílném vymezení chráněných zákazníků však není pro rozhodnutí v projednávané věci vůbec relevantní, jak již bylo výše uvedeno, neboť předmětem posouzení je toliko nevykázání bezpečnostního standardu v zákonném termínu, nikoliv hodnocení, zda účastník řízení zajistil bezpečnostní standard v požadovaném rozsahu. Správní orgán v proběhnuvším řízení nijak nehodnotí, zda účastník řízení zajistil bezpečnostní standard výlučně chráněným zákazníkům definovaným Nařízením nebo chráněným zákazníkům uvedeným ve vyhlášce.

V. Závěr

Po přezkoumání rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací orgán dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí spočívá na dostatečném zjištění skutkového stavu a bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Ačkoliv se Rada ztotožnila s některými námitkami účastníka řízení stran jednoznačnosti stanovení bezpečnostního standardu v relevantních právních předpisech, dospěla k závěru, že tato okolnost nemá vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci nesplnění povinnosti předložit v zákonné lhůtě výkaz o jeho zajištění. Z tohoto důvodu o rozkladu Rada rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

COMFORT ENERGY s.r.o.